

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 57 0 Пс 138876 22 Р
Бања Лука, 16.9.2022. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Виоланде Шубарић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља П. д.о.о, Б.Л., кога заступа Б.Г., адвокат из С., против туженог М.В. из Б.Л., кога заступа С.Г., адвокат из Б.Л. ради испуњења уговора, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Бањој Луци и Окружног привредног суда у Бањој Луци, на сједници одржаној 16.9.2022. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари надлежан је Основни суд у Бањој Луци.

Образложење

Тужитељ је дана 12.2.2021. године поднио тужбу Основном суду у у Бањој Луци, против туженог М.В., ради исплате износа од 25.266,74 КМ, по основу извршених услуга уградње алуминијске браварије и рвс столарије.

Основни суд у Бањој Луци се рјешењем број 71 0 П 343202 21 П од 15.2.2022. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у предметној правној ствари наводећи, да се захтјев тужитеља односи на потраживање из основа уговора о уградњи алуминијске браварије закљученог 12.10.2010. године између тужитеља и туженог, па како је у тужитељ правно лице, а тужени физичко лице које подлијеже обавези уписа у одговарајуће регистре (у Јединствени регистар обвезника индиректних пореза), а спор се односи на потраживање по основу извршених услуга – алуминијске браварије која је намијењена за тржиште, да су тиме испуњена оба услова (субјективни и објективни), за поступање окружног привредног суда у овој правној ствари.

Окружни привредни суд у Бањој Луци, није прихватио надлежност и списе предмета је доставио овом суду ради рјешавања сукоба надлежности уз образложење, да чињеница да је тужени регистрован као обвезник плаћања пореза на додатну вриједност у складу са Законом о порезу на додатну вриједност („Службени гласник БиХ“, број 9/05 до 33/17), тиче се начина регулисања плаћања те врсте пореза од стране туженог, као физичког лица за послове којима се бави, с обзиром да у списима предмета нема доказа да је регистрован за обављање привредне или предузетничке дјелатности и да стога, нису испуњени услови из одредбе члана 33. Закона о судовима Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 37/12 до 100/17, даље: ЗС РС), за заснивање стварне надлежности тога суда за поступање у овој правној ствари.

Одлучено је као у изреци из слиједећих разлога.

У надлежности основних судова је да суде у свим грађанским споровима (члан 30. тачка 1. б) ЗС РС. Према члану 33. став 1. тачка а) истог закона, окружни привредни судови у првом степену одлучују, поред осталог, у споровима који се односе на права и обавезе по основу правног промета робе и услуга, у којима су обе странке у поступку правна лица или физичка лица, која у својству самосталног предузетника обављају привредну или другу регистровану дјелатност, док према тачки б) истог члана, окружни привредни судови у првом степену одлучују: у споровима који настану у вези примјене Закона о привредним друштвима или било којег другог прописа који се односи на организацију или статус привредних друштава...

Према одредби члана 433б, тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 до 61/13, даље: ЗПП), правила поступка у привредним споровима примјењују се у споровима у којима су странке Република Српска, јединица локалне самоуправе, друга правна лица која нису уписана у судски регистар, привредна друштва, као и друга правна и физичка лица која се уписују у одговарајуће регистре.

Напријед наведене законске одредбе прописују да привредни спор, за чије рјешавање су надлежни привредни судови, у првом реду карактерише чињеница да су странке у поступку, правна лица или физичка лица која у својству самосталног предузетника обављају привредну или другу регистровану дјелатност у виду основног или допунског занимања или која, с обзиром на регистровану дјелатност, подлијежу обавези уписа у одговарајуће регистре, те да се ради о спору из члана 33. став 1. тачка а) и тачка б) ЗС РС.

Потраживање тужитеља које је у овој парници предмет спора произашло је из наведеног уговора, према којем извођач (овдје тужитељ), као физичко лице - прихвата, а наручилац (овдје тужени) уступа, да у име њега и за његов рачун изврши израду и монтажу алуминијске браварије на стамбеном објекту означеном у члану 1. уговора.

Из наведеног произлази да, с обзиром на природу спора и на чињеницу да је тужени у овој парници физичко лице, у односу на које се не могу примјенити правила поступка која се односе на привредне спорове, а не лице које у својству самосталних предузетника и у другом својству обављају привредну или другу регистровану дјелатност у виду основног или допунског занимања, за поступање у овом предмету надлежан је Основни суд у Бањој Луци.

На овакав закључак без значаја је чињеница да је тужени обавезник плаћања пореза на додату вриједност, с обзиром да обавези плаћања тог пореза подлијеже као физичко лице што му, само по себи, не даје субјективитет предузетника који обавља привредну или другу регистровану дјелатност, кога предвиђа наведена одредба члана члана 33. став 1. тачка а) ЗС РС.

Из предњих разлога, одлучено је као у изреци, на основу одредбе члана 35. тачка њ) ЗС РС, члана 21. став 1. и члана 22. став 1. ЗПП.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић